

Olivia

Hier vind ik jou ingebonden,
opgestapeld, tussen de regels
diep verscholen, verhuld in de betekenis.

Hier heb ik jou voor de eeuwigheid
opgeborgen, als een verborgen schat
voor de eerlijke vinder
die tussen de lijnen leest.

Die lezer, dat ben ik,
want ik ben je geregeld verloren geraakt
in woorden, in punten en in komma's.

Maar jij bent niet het zwart
dat het wit keer op keer trotseert.
Jij bent alles ertussen
wat ons betekenis geeft.

Begrijpend lezen

Hier lig ik dan, op dit wit, op mijn verzen uitgespreid.

Hier kleed ik mij uit tot op mijn gevoelens.

Ik ben nog nooit zo naakt geweest.

Hier laat ik mij strelen

door vingertoppen van vele vreemden

tot het kietelt.

Hier kleed jij mij aan,

met begrip omdat jij mij kent.

Hier worden wij één,

omdat jij niet zo anders bent.

Klopgeesten

Spoken zijn niet langer mensen uit mijn verleden.
Ze zijn taalvaardiger en wat beleefder.
Ze roepen kieke-boe en vragen: nog eens?

Spoken houden mij wakker,
ze dolen door de kamer,
maar dollen mij nu blij en niet verdrietig.

Spoken zijn niet langer mensen uit mijn verleden,
het zijn kinderen onder dekens.

Maar het zijn nog steeds klopgeesten,
want deze spookjes laten mijn hart
op een andere manier wat sneller slaan.